President Dieter F. Uchtdorf
Druhý rádce v Prvním předsednictvu

Boží sklizeň

Pro jednu malou semenářskou společnost kdysi pracovala žena jménem Christa. Svou práci měla moc ráda. Žasla nad tím, že každé maličké semínko, které prodala, má schopnost proměnit se v něco vskutku zázračného – v mrkev, v hlávku zelí nebo dokonce v mohutný dub.

Christa seděla u počítače a s radostí přijímala objednávky a odpovídala na dotazy. Jednoho dne se ale na ni jakýsi zákazník obrátil se stížností, která ji překvapila.

„Ta semínka nerostou," řekl zákazník. „Koupil jsem je před dvěma měsíci a stále nic."

„Zasadil jste je do dobré půdy a zajistil jim dostatečné množství vody a slunečního svitu?" zeptala se Christa.

„To ne, ale svůj díl práce jsem udělal," odvětil zákazník. „Koupil jsem semínka. Koneckonců dáváte *záruku*, že porostou."

„Vy jste je ale nezasadil?"

„Samozřejmě, že ne! To by znamenalo, že bych si umazal ruce."

Christa o tom přemýšlela a dospěla k tomu, že je nutné sepsat pokyny pro zasazení semínek. Řekla si, že první pokyn bude znít takto: „Chcete-li, aby semínka vyklíčila, musíte se řídit pokyny pro jejich zasazení. Nemůžete je odložit na poličku a očekávat, že porostou."

Netrvalo dlouho a překvapila ji další stížnost.

„Ta semínka vůbec neplodí," stěžoval si zákazník.

„Zasadil jste je do dobré půdy?" zeptala se Christa. „Zajistil jste pro ně dostatečné množství vody a slunečního svitu?"

„Ale ano," trval na svém zákazník. „To všechno jsem udělal – přesně jak je to uvedeno na obalu. Ale nerostou."

„A stalo se vůbec něco? Vyklíčila?"

„Nestalo se nic," řekl zákazník. „Zasadil jsem přesně podle pokynů. Doufal jsem, že budu mít k večeři rajčata. Teď jsem z toho velmi zklamaný."

„Počkejte," řekla Christa. „Chcete říci, že jste ta semínka zasadil dnes?"

„Samozřejmě, že ne," odvětil zákazník. „Zasadil jsem je před týdnem. Nečekal jsem, že rajčata uvidím hned první den – byl jsem trpělivý. Řeknu vám, že jsem je od té doby hodně zaléval a taky jsem se hodně načekal."

Christa si uvědomila, že bude muset přidat další pokyn: „Tato semínka rostou podle zákonů přírody. Pokud semínka zasadíte dnes ráno a čekáte, že budete sklízet rajčata za necelý týden, budete zklamáni. Musíte být trpěliví a čekat, dokud to za vás příroda nezařídí."

Všechno šlo bez problémů, dokud se Christa nesetkala s další stížností.

„Vaše semínka mě moc zklamala," spustil zákazník. „Zasadil jsem je přesně podle doporučení na sáčku. Zaléval jsem je, měla dostatek slunečního svitu a čekal jsem, až začnou plodit."

„Vypadá to, že jste postupoval správně," řekla Christa.

„To ano," odpověděl zákazník. „Ale vyrostla mi cuketa!"

„Podle mých záznamů jste si ale přesně ta semínka objednal," odvětila Christa.

„Ale já nechci cuketu – já chci dýně!“

„Tomu nerozumím.“

„Zasadil jsem semínka do dýňového záhonu – do stejné půdy, ve které mi vloni vyrostly dýně. Každý den jsem rostlinky chválil a říkal jsem jim, že z nich vyrostou nádherné dýně. Ale místo velkých kulatých oranžových dýní jsem vypěstoval dlouhé zelené cukety. Spoustu cuket!“

Christa si poté uvědomila, že ony pokyny možná nejsou postačující a že je zapotřebí vysvětlit určitou zásadu: „To, co sklidíte, závisí na tom, jaká semínka zasadíte a kdy je zasadíte.“

Zákon sklizně

Apoštol Pavel učil o Boží sklizni:

„Nemylte se, Bůhť nebude oklamán; nebo cožkoli rozsíval by člověk, toť bude i [sklízet].

Nebo kdož rozsívá tělu svému, z těla žíti bude porušení; ale kdož rozsívá Duchu, z Duchať žíti bude život věčný.

Činíce pak dobře, neoblevujme; nebo časem svým budeme [sklízet], neustávajíce.“ (Galatským 6:7–9.)

V nedávné době nám Pán dal další moudrý postřeh týkající se tohoto nezměnitelného zákona:

„Je zákon, neodvolatelně ustanovený v nebi před založením tohoto světa, na němž jsou všechna požehnání založena –

A když získáme jakékoli požehnání od Boha, je to skrze poslušnost onoho zákona, na němž je založeno.“ (NaS 130:20–21.)

Co zasadíme, to sklidíme.

Boží sklizeň je nepředstavitelně nádherná. Ti, kteří Ho ctí, obdrží Jeho hojná požehnání mírou „dobrou, natlačenou, a natřesenou, a [překypující]. … [Neboť] touž zajisté měrou, kterouž měříte, bude vám zase odměřeno.“ (Lukáš 6:38.)

Tak jako pozemská semínka vyžadují určité úsilí a trpělivost, totéž platí i o mnohých požehnáních z nebes. Nemůžeme odložit své náboženství na poličku a očekávat, že budeme sklízet duchovní požehnání. Pokud ale zasadíme měřítka evangelia do každodenního života své rodiny a budeme o tato měřítka pečovat, je velmi pravděpodobné, že naše děti vyrostou a přinesou duchovní plody, které budou mít nesmírnou hodnotu pro ně samotné i pro budoucí generace.

Boží odpovědi na naše modlitby nepřicházejí pokaždé hned – někdy se zdá, že nepřicházejí vůbec – ale Bůh ví, co je pro Jeho děti nejlepší. Jednou budeme dozajista vidět jasněji, a pak poznáme dobrotivost a štědrost nebes.

Do té doby je naším cílem a velkým potěšením kráčet ve šlépějích našeho Mistra a Spasitele a vést dobrý a vytříbený život, abychom onu zaslíbenou a drahocennou sklizeň Božích nedocenitelných požehnání získali.

Co zasadíme, to sklidíme.

Takový je zákon nebes.

Takový je zákon Boží sklizně.

NÁMĚTY PRO VÝUKU Z TOHOTO POSELSTVÍ

Diskutujte s těmi, které navštívíte, o tom, jak se zákon Boží sklizně týká mezilidských vztahů, obrácení a svědectví či cílů týkajících se profesní dráhy a vzdělání. Také byste mohli přečíst verše z písem, které se tohoto zákona týkají, a zamyslet se nad nimi – např. Přísloví 11:18; 2. Korintským 9:6 a Alma 32. Povzbuďte je, aby posoudili své dřívější cíle a stanovili si nové, aby tak dosáhli spravedlivých výsledků. Pomozte jim vytvořit si plán, který jim pomůže důsledně usilovat o dosažení dlouhodobých záměrů.

DĚTI

Naplánujte si sklizeň

Boží zákon sklizně spočívá v tom, že pokud něco chceme později, musíme pro to něco udělat nyní. Pokud chceme něco vypěstovat, musíme zasadit semínka, zalévat je a chránit je před plevelem. Pokud to neuděláme, nebudeme mít později co sklízet!

Níže je uveden seznam několika dobrých „plodů“, které možná ve svém životě chcete sklízet. Zapište si, co můžete tento měsíc udělat pro to, abyste tato požehnání obdrželi.

- Šťastná rodina
- Vzdělání
- Dobří přátelé
- Křest a konfirmace
- Svědectví o Ježíši Kristu

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Všechna práva vyhrazena. Vytištěno v USA.
Vydání v angličtině schváleno: 6/14. Přeložení schváleno: 6/14. Název v originále: *First Presidency Message, August 2014*. Czech. 10868 121

Božské poslání Ježíše Krista – Mesiáš

S modlitbou si prostudujte tento materiál a snažte se rozpoznat, o co byste se měly podělit. Jak může porozumění Spasitelovu životu a Jeho různým rolím posílit vaši víru v Něj a požehnat sestrám, kterým sloužíte v rámci navštěvujícího učení? Další informace najdete na stránkách reliefsociety.lds.org.

Víra, rodina, služba

Toto je další poselství navštěvujících učitelek ze série, která se věnuje různým hlediskům Spasitelova poslání.

Písma nás učí, že v přítomnosti Boží můžeme přebývat „skrze zásluhy a milosrdenství a milost Svatého Mesiáše.“ (2. Nefi 2:8.) *Mesiáš* je „forma aramejského a hebrejského slova znamenajícího ‚pomazaný‘. … V Novém zákoně se Ježíš nazývá Kristus, což je řecký ekvivalent slova *Mesiáš*. Znamená to pomazaný Prorok, Kněz, Král a Vysvoboditel.“[1]

Starší Jeffrey R. Holland z Kvora Dvanácti apoštolů svědčil: „Vím, že [Ježíš Kristus] je Svatý Izraelský, Mesiáš, který se jednoho dne vrátí v konečné slávě, aby vládl na zemi jako Pán pánů a Král králů. Vím, že není dáno žádného jiného jména pod nebem, jímž by člověk mohl být spasen.“[2]

„[Ježíš Kristus] je Spasitelem a Vykupitelem světa,“ řekl president Dieter F. Uchtdorf, druhý rádce v Prvním předsednictvu. „Je zaslíbeným Mesiášem. Žil dokonalým životem a usmířil naše hříchy. Vždy nám bude stát po boku. Bude bojovat naše bitvy. Je naší nadějí; je naším spasením; je onou cestou.“[3]

Další verše z písem

Jan 1:38–41; 4:25–26, 40–42; 2. Nefi 6:13; 25:16–17

Z písem

Kristovy učednice byly svědky Jeho role jako Mesiáše. Jednou z učednic Ježíše Krista byla Maria Magdaléna. Byla první, kdo onoho rána, kdy byl Kristus vzkříšen, uviděla „kámen odvalený od hrobu.“ Poté, co zjistila, že Jeho tělo již v hrobce není, „stála u hrobu vně, plačeci.“

Pak se otočila a „uzřela Ježíše, an stojí, ale nevěděla, by Ježíš byl.

Dí jí Ježíš: Ženo, co pláčeš? Koho hledáš? Ona domnívajici se, že by zahradník byl, řekla jemu: Pane, vzal-lis ty jej, pověz mi, kdes ho položil, ať já jej vezmu.

Řekl jí Ježíš: Maria. Obrátivši se ona, řekla jemu: Rabbóni, což se vykládá: Mistře.“ Maria poznala, že to není zahradník, ale Ježíš Kristus – Mesiáš. (Viz Jan 20:1–17.)

ODKAZY

1. Průvodce k písmům, „Mesiáš“; scriptures.lds.org.
2. Jeffrey R. Holland, „Jediný pravý Bůh a Ježíš Kristus, kterého On poslal“, *Liahona,* listopad 2007, 42.
3. Dieter F. Uchtdorf, „Cesta učedníka“, *Liahona,* květen 2009, 78.

Zamyslete se

Proč je důležité porozumět Spasitelově roli jakožto Mesiáše?

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Všechna práva vyhrazena. Vytištěno v USA. Vydání v angličtině schváleno: 6/14. Přeložení schváleno: 6/14.
Název v originále: *Visiting Teaching Message, August 2014*. Czech. 10868 121